

Голосъ и тѣхъ щель да убіе на сънь, но тѣ нѣ-
таки дочеули и какво-да-е побѣгнали.

Графъ-тъ. А ми гдѣ сж тѣ сега?

Графица-та. Отидохъ въ дворъ-тъ да ти я-
вѣтъ, че ся мя намѣрили съ дѣте-то живѣ.

Графъ-тъ. А отъ кѣдѣ сж дошле тѣ тука?

Графица-та. Тѣ казвать, че преди нѣколко
дене ся быле върнали у тѣхъ; но като чули,
че си ся ты върналь отъ войнѣ-тъ, не смѣили да
останѣтъ у тѣхъ си, ами дошле въ тѣзи пустинѣ
съ намѣреніе, да намѣрѣтъ нѣкожъ пещерѣ, и въ
неж да преживѣѣтъ останалы-тъ дене на животъ-
тъ си; но, като намѣрихъ мене, освободихъ ся и
отидохъ да ти явѣтъ. (*Князь-тъ, Княгиня-та, Хунсъ
и Хансъ дохождватъ и доносятъ дрехи за Геневѣж и
дѣте-то ѳ*).

ПОЗОРИЩЕ VIII.

Князь-тъ, Княгиня-та, Хунсъ и Хансъ и Предни-тъ.

Князь-тъ. (*плачешколъ*) Камо, гдѣ е моя-та
возлюблена Геневева?

Княгиня-та. Камо, гдѣ е моя-та дражайша гъ-
лѣбвица, гдѣ е мое-то сладко чедо? (*Геневева до-
ближава и цѣлува на баща си и на майка си рѣкъ,
а тѣ и двамата ѣ прегрѣщатъ, цѣлуватъ, плачатъ и
млъкватъ*.) Сладка моя дѣщерке, — Ангеле мой, —
единице моя! — Майка ти непрестанно пролива
горки съззи съ бащѣ ти, и моли ся Богу за душѣ-
тъ ти, — майка ти е мыслила, че ты гнѣишь въ
чернѣ-тъ землѣ, а незнае, че ты си жива, и те-
гдѣишь сиромашнѣ, като най голѣма сирота.